

Juhász Gyula

# Húsvétra

Köszönt e vers, te váltig visszatérő  
 Föltámadás a földi tájakon,  
 Mezők smaragdja, nap tüzében égő,  
 Te zsendülő és zendülő pagony!  
 Köszönt e vers, élet, örökkön élő,  
 Fogadd könnyektől harmatos dalom:  
 Szívemnek már a gyász is röpké álom  
 S az élet: győzelem az elmuláson.

Húsvét, örök legenda, drága zálog,  
 Hadd ringatózzam a tavasz-zenén,  
 Öröm: neked ma ablakom kitárom,  
 Öreg Fausztod rád vár, jer, remény!  
 Virágot áraszt a vérverte árok,  
 Fanyar tavasz, hadd énekellek én.  
 Hisz annyi elmulasztott tavaszom van  
 Nem csókolt csókban, nem dalolt dalokban!

Egy régi húsvét fényénél borongott  
 S vigasztalódott sok tűnt nemzedék,  
 Én dalt jövendő húsvétjára zsongok  
 És neki szánok lombot és zenét.  
 E zene túlzeng majd minden harangot  
 S betölt e Húsvét majd minden reményt.  
 Addig zöld ágban és piros virágban  
 Hirdesd világ, hogy új föltámadás van!



